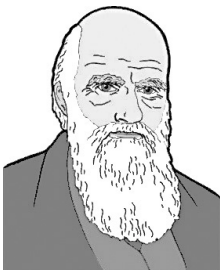
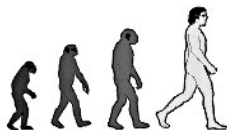

HEIJASTE

3/2010 10.9.2010

26. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta	5
<i>Seppo Kanerva</i>	Evoluutio ja ilmoitus.....	7
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Nojatuolimatka evoluutioon, osa 1: Pieni katsaus ”Kaikki evoluutiosta”-kirjaan.....	25
<i>Antti Roine</i>	Evoluutioteoria ei perustu faktoihin	29

Päätoimittaja

Pertti Leinonen
Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO
Puh. 050 041 6336
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Heikki Järvinen
TUUSULA
Puh. 050 301 9396

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883

Taitto

Martti Vanninen ESPOO, puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pitää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehtene tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 €, irtonumero 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2010 tarkoitetun aineiston toimitukselle 15.11.2010 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetisivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:
Nordea 142730 - 102126

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Sampo 800012 - 70160873

Puheenjohtajan kynästä

Seuramme kesäpäivät ja vuosikokous pidettiin tänä vuonna Voionmaan opistolla, Ylöjärvellä, ja ajankohtana oli perinteisesti kesäkuun toinen viikonloppu. Vuosikokouksessa oli parikymmentä, ja itse lukijatapaamisessa noin 40 osallistujaa – kiitos kaikille osallistujille ja esitelmöitsijöille! Päivien aiheena oli evoluutio, ja päivät oli järjestänyt seuramme konferenssikomitea. Näsijärven rannalla oleva opisto oli jo aiemmasta monelle tutuksi käynyt paikka ja tilaisuutemme tarkoitukseen varsin sopiva.

Sääntömääräinen vuosikokous sujui mutkitta. Seuran ex-puheenjohtaja **Kalevi Eklöf** kokouksen puheenjohtajan roolissa vei päätökset kokemuksen tuomalla rutiinilla sujuvasti kohti yhteistä ymmärrystä. Unohtaa ei voi myöskään edellisen hallituksen hyvin valmisteltuja esityksiä ja ehdotuksia, jotka käytännössä hyväksyttiin ilman muutoksia. Vaihdoksia seuran hallituksessa olivat ainoastaan puheenjohtaja ja rahastonhoitaja, jotka olivat nyt aikamääräisessä vaihtovuorossa palveltuaan jo täydet kaksi

perättäistä kautta. Komiteoiden jäsenistössä oli myös pieniä vaihdoksia, ja harvoin siellä suuria muutoksia koskaan onkaan. Heitä eivät sido aikarajoitteet samalla tapaa kuin hallituksen jäseniä. Pyrkimys on kyllä kutsua komiteoihin aina uusia jäseniä, ja antaa vanhoillekin mahdollisuus vaihtaa komiteaa tai pitää välivuotta, mutta valitettavasti talkootehtäviin on harvoin tunkua. Siinä mielessä voin kyllä rohkaista uusiakin jäseniä osallistumaan aktiivisesti, että meidän talkootyöt ovat kaikki täysin vapaaehtoisia ja yleensä työmääräkin hyvin kohtuullinen, ainakin jos tuntee työn laadun omakseen, ettei ota siitä turhia paineita. Esimerkkinä voisin sanoa vaikkapa esiintymisen. Toisille se on luontevaa ja mieluisampaa kuin toisille. Tai sitten tekniikka, toiset kiinnostuvat siitä mielellään, ja toiset haluavat jättää sen muille. Yhtä kaikki, jokaiselle, joka haluaa yrittää ja auttaa, löytynee puuhaa. Rohkeasti vain ilmaisemaan itseään.

Edellinen hallitus ja komiteat ovat tehneet työnsä erittäin hyvin, ja tästä on uuden hallituksen help-

po jatkaa. Siitä parhaimmat kiitokset heille kaikille! Nyt **Raimon** siirtymässä vapaavuoroon otin vastaan seuran puheenjohtajan tehtävät toistamiseen. Tunnen nöyryyttä tehtävän vaativuudesta ja kiitollisuutta jäsenistön luottamuksesta ja toivonkin Korkeimmalta siunausta meidän kaikkien työlle tehdä asiat Isän tahdon mukaisesti. Viisautta voi pyytää, ja sitähän meidän tulisikin pyytää. Se on suuri etuoikeutemme, vajavaisia kun olemme. Kehittyäksemme meidän tulee kerätä kokemuksia, ei välttää niitä. Vain kokemuksia kokemalla voimme oppia, kasvaa ja viisastua. Lukemalla ja kuulemallakin tieto lisääntyy, mutta silti omakohtainen kokemus menee aina teorian edelle. Kokemuksesta ihminen saa oman näkökulman, lukemisesta ja kuulemisesta välittyy toisen tulkinta, ja molempia tarvitaan perspektiivin luomiseksi. Lyhyesti sanottuna, alkäämme pitääkö kynttilää vakana alla, vaan käyttäkäämme aikamme viisaasti, elämäämme rikkaasti elämällä. Mikä tapa on kullekin kulloinkin parasta, on kaikkien oma valinta. Ja siinäpä onkin seuraava suuri haasteemme: valintojen tekeminen. *Päätöksiä, lisää päätöksiä ja yhä enemmän päätöksiä* – –, sanoo *Urantia-kirja*, ja suurin arvo kohdistuu ajatusten ja päätösten vilpittömyyteen (435:7). Näissä meille tavoitetta. Mutta on-

neksi meiltä odotetaan vain askelta kerrallaan. Elämä ei ole määrällinen kilpajuoksu. Kokemisessa laatu voi korvata määrää.

* * *

Lehdessä toisaalla päätoimittaja esittää palstallaan mielenkiintoista mahdollisuutta tehdä *Urantia-kirjastamme* äänitysversio. Aihetta on toki ideoitu aiemminkin, mutta vain ajatustasolla. Työn aloittaminen vaatii monia asioita, kuten riittävän korkean laadun ja erheettömyyden varmistusta, säätiön suostumusta jne. Ongelmista pienin ei ole myöskään rahoitus, ja se saataakin nousta tämän projektin varsinaiseksi esteeksi, ainakin toistaiseksi. Mahdollisuuksia ja kiinnostusta silti kartoitetaan sekä kohde-ryhmässä että lahjoitusten potentiaalissa.

Tapio Talvitie

PÄÄTOIMITTAJALTA

Ajankohtainen evoluutio

Suomen Urantia-seuran päätaupahtuma, vuosittainen lukijatapaaminen ja sen yhteydessä pidettävä vuosikokous, pidettiin 11.–13.6.2010 jo tutuksi tullessa Voionmaan opistossa Ylöjärvellä. Päivien teema oli evoluutio, joka olikin mitä antoisin ja monipuolisin pohdinnan aihe näin **Darwinin** juhluvuoden jälkimainingeissa. Erityisesti Urantia-ilmoituksessa evoluutio on keskeisellä sijalla kaiken elollisuuden ja erityisesti ihmiskunnan eli meidän ylösnousevien kuolevaisten olentojen kehityksessä. Evoluutiota tarkasteltiin lukuisissa esitelmissä tieteen, filosofian ja uskonnollisten lähtökohtien pohjalta. Useissa puheenvuoroissa tuli esiin, miten silmiinpistävää on se, että valtaosa nykyisen tiedemaailman edustajista pitäytyy ainoastaan fyysisen todellisuuden ilmiöiden totena pitämisen ja kaiken muun sen ulkopuolisen kiistämiseen lähtökohtaisesti tieteen (ja ”todellisuuden”) vastaisena. On todella vaikeaa saada ihmisiä edes periaatteessa hyväksymään, että fyy-

sisten ilmiöiden ulkopuolella voi olla myös muuta todellisuutta. Toki on ymmärrettävää, ettei tieteellisiksi luokiteltuja havaintoja voi saada asioista, joita tieteellisin menetelmin ei voi havaita. Esimerkiksi röntgenkuvasta ei voi päätellä, mitä ihminen ajattelee tai onko hänellä sielu! Ihmisen sisäinen kokemusmaailma on kuitenkin sellainen havaitsemisen alue, joka voi ylittää tällaisen esteen. Korkeammat mielentoiminnot ja hengellisyys voivat tuottaa ilmiöitä, joiden suhteen on oltava varovainen, kun tulkitaan niiden totuusarvoa yleisellä tasolla. Kuitenkin se on ainoa tapa havainnoida materialistisen tason ulkopuolisia ilmiöitä. Yhteiset hengelliset kokemukset ovat merkittävä todiste yksilölle ja yhteisölle aineellisuuden ylittävästä todellisuudesta. Meitä varoitetaan viidennessä ilmoituksessa yrityksistä todistaa Jumalan olemassaoloa, koska se on mahdotonta, mutta kaikille sisäisen hengellisen kokemuksen omaaville se on itsestäänselvyys!

Urantia-ilmoitus äänikirjana suomen kielellä???

Kaikki *Urantia-kirjan* vanhemmat lukijat ovat varmaan tietoisia siitä, että kirja on ollut jo pidemmän aikaa saatavissa myös ääniversiona englannin kielellä. Tänä vuonna on julkaistu myös ranskankielinen kuunteluversio, jonka kanadanranskalaiset ovat tuottaneet ja joka on saatavissa ranskankielisen Kanadan pääkaupungin Quebecin kirjakaupoista. Myös saksankielinen audioversio on tullut markkinoille sveitsiläisen lukijan **Reinhard Schneiderin** kustantamana.

Miksi sitten äänikirja olisi tarpeen myös suomen kielellä? Syitä on monia, mutta päällimmäisenä voisi olla *Urantia-kirjan* valtavan tekstimäärän paljon helpompi ja nopeampi omaksuminen kuuntelemalla. Kuunnella voi lähes missä vain nykyaikaisen tekniikan ansiosta. Jos aineisto on digitaalisessa muodossa, se voidaan toimittaa CD- tai DVD-levyinä tai ladata kuuntelulaitteeseen suoraan netistä esimerkiksi kotisivulta. Myös heikkonäköiset ja näkövammaiset pääsevät kyytiin tämän tekniikan ansiosta. On myös paljon esimerkiksi vuorotyöammattajia, joissa voi helposti kuunnella tekstiä työn ohessa sen haittaamatta työskentelyä, mutta lukeminen on hankalaa tai mahdotonta.

Suomalaiset olivat ensimmäisten joukossa, kun kirjaa käännettiin englannin kielestä muille kielille. Olemme avustaneet tai antaneet työpanoksia eri tavoin viron ja ruotsin käännöksiin. Äänikirja-projekti olisi mitä luonnollisin jatko tälle toiminnalle ja laajentaisi kirjan tunnettavuutta tehokkaalla tavalla ja hyödyttäisi suomalaista lukijakuntaa. Kysymys kuuluukin, olemmeko lukijajärjestönä valmiita tähän yritykseen avustamalla rahallisesti hanketta, kuten olemme tehneet aikaisemminkin käännösten kohdalla? Jos olet kiinnostunut asiasta tai haluat sanoa mielipiteesi, lähetä se seuran sähköpostiosoitteeseen:

urantia-seura@urantia.fi.

Äänitysnäytteet voit kuunnella seuraavista osoitteista:

http://www.urantia.fi/download/muuta/uk_s21.mp3

http://www.urantia.fi/download/muuta/uk_s24.mp3

Pertti Leinonen

Evoluutio ja ilmoitus

SEPPO KANERVA

ESITELMÄ KESÄPÄIVILLÄ 2010

Mitä evoluutio on

Kreationistit uskovat, että Jumala loi todellisuuden yhdellä teolla sellaiseksi, jollaisena se nyt esiintyy. *Urantia-kirja* ei tue kreationistista selitystä ja väitettä. *Raamattu* on kreationistinen, ja kreationismi perustuukin *Raamattuun*. Kreationismi periaatteessa kiistää evoluution.

Evolutionistit ja ateistinen tiede uskovat, että fyysinen olemassaolo syntyi, kun singulariteetti muutama miljardia vuotta sitten räjähti ja fyysisen olemassaolon muodostavat tekijät lähtivät kiivasta vauhtia leviämään. Mistä tämä singulariteetti tuli ja mikä se oli ja minne se alkuräjähdyksessä räjähti ja levisi, ovat kysymyksiä, joihin tiede ei pysty antamaan vastausta. Evolutionistien mukaan tämä fyysinen olemassaolo synnytti sittemmin itsestään elollisuuden, joka oli aluksi yksinkertaista, mutta kehittyi Charles Darwinin kehittelemän luonnonvalintateorian mukaisesti mutaatioiden kautta yhä

mutkikkaammiksi eliöiksi. Evoluutiolla ei tämän tieteenä esiintyvän uskomuksen mukaan voi olla minäänlaista päämäärää; evoluutio siis vain etenee tai taantuu omia aikojaan. Eliöissä ilmenevä mieli, kyky reagoida ympäristöön ja myös muuttaa ympäristöä, oppiminen, ajattelu, järkeily, tiedostaminen, ymmärrys, kommunikointi, toiveet, velvollisuudentunto, moraali, etiikka, päämääräisyys, emootiot ja kaikki muut psyykkisinä pidetyt ilmiöt ovat tämän näkemyksen mukaan vain fyysisten ainespartikkeleiden tietynlaista sattumanvaraista liikettä ja vuorovaikutusta. On suorastaan käsittämätöntä, että joku voi tuolla tavoin uskoa; siitä huolimatta se on kuitenkin tieteellinen käsitys. Kyseinen uskomus on jopa tieteellisen termodynamiikan toisen perussäännön vastainen; termodynamiikan säännön mukaanhan mikä tahansa järjestynyt kokonaisuus palaa epäjärjestyksen tilaan eli kaaokseksi, ellei joku ole pitämässä yllä järjestystä ei tekemässä ylläpidon vaatimaa työtä. *Urantia-kirja* ei missään

nimessä tue kyseistä evolutionistista uskomusta ja ”selitystä”.

Ilmoitetun totuuden mukaan evoluutio on Jumalan säätämä; se on Jumalan tahtoma, ja sillä on päämäärä. Jumala on evoluution asettanut, ja hän on myös osoittanut ne taivaalliset olennot, jotka ovat siitä vastuussa. Vaikka evoluutio yksityiskohdiltaan eroaakin suuresti eri planeetoilla, sillä on kuitenkin aina sama päämäärä: tuottaa ihminen, jolla on tahto päästä täydellisyyteen ja saavuttaa jumalankaltaisuus. Koska evoluutiolla on selkeä, Jumalan asettama päämäärä, sen täytyy toteutua, ei ole mahdollista, ettei se pääsisi päämääräänsä. Vaikka ihmistä korkeammalta tasolta olevat Aatami ja Eeva ja taivaalliset olennot, Lucifer, Caligastia ja heidän liittolaisensa ovatkin aiheuttaneet maailmassamme kaksi valtavaa takaiskua ja saaneet aikaan muihin asuttuihin planeettoihin verrattaessa kehityksen takaperoisuutta ja hidastumista, siitäkin huolimatta evoluutio – revelaatiolla autettuna – saavuttaa keran tavoitteensa. Evoluutio on näin ollen hidasta, mutta se on äärettömän tehokasta.

Elämä on peräisin jumaluudelta, Äärettömältä Hengeltä, joka antaa sen Valtiashenkien kautta. Lisääntymiskyky annetaan Universumin Äiti-Hengen kautta. Elämänkantajat juurruttavat elollisuuden kohdepla-

neetalle ja valvovat sen kehitystä ihmistahdon ilmaantumiseen saakka. Fyysisten Päävalvojen vastuulla on saada alkeellisessa elollisuudessa aikaan mielikapasiteetti eli kyky reagoida aluksi fyysiseen ympäristöön ja kauan sen jälkeen kyky sisäisiin ärsykkeisiin reagointiin. Mielenauttajahenget vaikuttavat tällä tavoin aikaansaatuun mieleen tarkoituksenaan tuottaa hengellisyden kapasiteetti. Viime vaiheessa ihmismieli varustetaan hengellä eli ihmisille lahjoitetaan Ajatuksensuuntaaja.

Organismissa tapahtuvan ympäristöön reagoinnin mekaaniset, ei-opettavissa olevat tasot ovat fyysisten valvojen toimintakenttää. Mielenauttajahenget aktivoivat ja säätelevät ympäristöön mukautuvaisia eli ei-mekaanisia, opettavissa olevia mielen tyyppejä – niitä organismien reaktiomekanismeja, jotka kykenevät oppimaan kokemuksesta. Ja niin kuin auttajahenget tällä tavoin muokkaavat mieleen sisältyviä potentiaaleja, samalla tavalla Elämänkantajat harjoittavat melko laajalaista, omabarkintaista valvontaa, joka kohdistuu evolutionaaristen prosessien ympäristöä koskeviin seikkoihin, aina siihen asti, kunnes ihmistabto ilmaantuu eli kyky tuntee Jumalaa ja kyky tehdä päätös ryhtyä palvomaan häntä. [730:6]

Evolutionistit ovat tietenkin oikeassa siinä, että evoluutio on tosiasia. Evolutionistit eivät kuitenkaan näe evoluutiossa mitään alkuunpanijaa,

ei mitään päämääräisyyttä, ei mitään suunnitelmaa, ei mitään huolenpitoa, ei mitään valvontaa. He päinvastoin kiistävät tällaiset käsitykset. Todellisuudessa evoluutiolla on alkuunpanija, sillä on päämäärä, se tapahtuu suunnitelmallisesti, sitä valvotaan ja siitä pidetään huolta. Evolutionistien esillä pitämä evoluutio ei voisi koskaan toteutua, sillä jo yksistään aikatekijä estää sen. Miljarditkaan vuodet eivät pelkän luonnonvalinnan ja mutaatioiden kautta riittä kehittämään mitään eliöissä tavattavia elimiä, jotka ovat yksinkertaisimmillaankin varsin mutkikkaita. Ja eliöitä on satojatuhansia eri lajeja, joten niissä kaikissa pitäisi koko ajan tapahtua mieletön määrä mutaatioita, ja kaikkien näiden miljoonien mutaatioiden pitäisi lisäksi viedä kehitystä eteenpäin. Muistanemme, että ohjelmoituna ja suunniteltunakin biologinen evoluutio vaati 550 miljoonaa vuotta tuottaakseen ensimmäiset ihmisolennot. Toisin kuin evolutionistit uskovat, evoluutio on siis suunniteltua, ohjelmoitua ja ajoitettua. Jotta tämä olisi mahdollista, tarvitaan mutaatioiden ja vähittäisen kehittymisen ohessa ratkaisevan tärkeitä *äkillisiä* muutoksia, eli tapahtuu ohjelmoidun kehityspuurteen *yhtäkekinen* ilmaantuminen ilman mitään välivaiheita ja ”puuttuvia renkaita”. Ihmisen *yhtäkekinen* ilmaantuminen oli ohjelmoitu tapahtuvaksi jääkauden aikana – ei

sattumanvaraisesti milloin tahansa. Koska ihminen oli biologisen evoluution päämäärä, oli olemassa myös suuri määrä varasuunnitelmia. Suunniteltu ohjelma piti myös huolen siitä, että kun tahdollinen olento – ihminen – viimein ilmaantui, evoluution kyky tuottaa korkeampia olentoja tyrehtyi. Ihmisen biologinen evoluutio on siis käytännöllisesti katsoen päättynyt. Biologinen evoluutio sai alkuperäisen ohjelmoidun suunnitelman lisäksi myös revelatorista kohennusta Planeetta-prinssin esikunnan kautta, minkä tuloksena ilmestyi nodiittirotu. Viimeinen biologiseen evoluutioon vaikuttanut tekijä oli Aatamin ja Eevan enimmältään epäonnistunut rodunkohennustoimi, joka on violetin ja andiittirodun kautta silti vaikuttanut kohentavasti ihmisen biologiaan. Mitään vastaavaa ei enää tapahdu.

Edellä sanottu koskee lähinnä vain biologista evoluutiota, mutta on huomattava, että evoluutio koskee kaikkia aloja: hengellisyttä, uskontoa, mielellisyttä, ajattelua, tietämistä, tiedettä, viisautta, taiteita, yhteiskuntaa jne. Evoluutiolla on kaikilla aloilla rajoitteensa. Biologisen evoluution rajat on jotakuinkin saavutettu. Muilla aloilla tarvitaan ajoittain apua korkeammilta voimilta, jotta evoluutio voisi jatkua. Tällaista avunantoa kutsutaan ilmoitukseksi eli revelaatioksi.

Mitä ilmoitus on

Käytän tämän jälkeen monimerkityksisen ja mitättömänkuuloisen sanan ”ilmoitus” sijasta latinalaisperäistä sanaa *revelaatio*.

Koko maailmankaikkeuden tunnussana on *edistys* (54:5). Kun evoluutiosta huolta pitävät taivaalliset tahot toteavat, että luonnollista tietään etenevä evoluutio on lakannut toimimasta edistyksen käytevoimana, laaditaan suunnitelma edistyksen auttamiseksi. Nämä tarkasti rajatut suunnitelmat ja toimet ovat *revelaatio*. *Revelaatiolla* kehityksen kulkua siis pyritään auttamaan ihmisen yläpuoliselta tasolta. Tämä auttaminen kohdistuu yleensä uskuntoon, mutta sen lisäksi tai sen ohella auttaminen kohdistuu myös ajatteluun, tietoon, sosiaalisiin suhteisiin, yhteiskuntaan ja monille muille aloille.

Uskonto on kaikkien muiden elämäntapojen avain, sillä se määrää, miten ihminen hahmottaa, jäsentää ja ymmärtää maailmankaikkeuden, oman olemassaolonsa, elämänsä ja ympäristönsä. Siksi *revelaatiot* ovatkin aina luonteeltaan uskonnollisia, vaikka niihin sisältyisi myös muita opetuksia.

Uskonto on vääjäämättä ja erottamattomasti ihmisen evoluutioon kuuluva pürre, sillä se saa alkunsa kuudennesta ja seitsemännestä mie-

lenauttajahengestä eli palvonnan ja viisauden hengistä. Sitä edeltävä uskonto syntyy pelosta.

Ellei alku-uskonnon yhteyttä moraalisiin oteta lukuun ja jos sivuutetaan kaikki hengellisesti vaikuttavat tekijät, niin alkeellisella uskonnolla oli biologinen alkuperä ja luonnollinen, evoluution mukainen kehityskulku. – Ihminen luo alkeelliset uskontonsa peloistaan, ja hän luo ne kuvitelmiensa välityksellä. [944:1]

Alusta saakka ihminen on satojentuhansien vuosien ajan pelännyt kaikkea: luonnonvoimia, sairauksia, kuolemaa, kiviä, vuoria, puita, eläimiä ja muita luonnon kohteita. Hän pelkäsi kuolleiden sieluja, joiden hän uskoi vaikuttavan jäljelle jääneiden elämään – yleensä aina pahantahtoisesti. Ihminen on samalla lailla pelännyt huonoa onnea. Uskottiin, että huono onni johtui henkien toiminnasta. Ihminen yritti järkeillä pelkonsa aiheille jos jonkinlaisia selityksiä. Hän päätteli, että pelätyt ilmiöt ja kohteet ovat persoonallisia, niissä asuu henki, myöhemmin jumala. Koska kaikilla ilmiöillä oli oma henkensä tai jumalansa, henkiä ja jumalia oli lopulta satoja ja tuhansia. Syntyivät henki- ja jumalperheet. Uskottiin, että hengen ja jumalat olivat joko hyväntahtoisia tai – useimmin – pahantahtoisia, joten niitä piti lepyttää, ne tuli pitää hyvällä tuulella. Lepyttely tapahtui mitä moninaisimmilla tavoilla, ku-

ten pyhillä loitsuilla, maagisilla lepyttelypuheilla, laululla, taikakaluilla, henkien petkuttamisella ja niiden kanssa tinkaamisella. Tinkaamisessa päädyttiin lopulta uhrauksiin. Hengille piti maksaa uhrein, jotta ne pysyisivät myönteisinä tai eivät ainaakaan puuttuisi ihmisten elämään. Uhrattiin aina parasta, mitä oli tarjolla, pellon parhaat tuotteet, parhaat eläimet, ja lopulta uhrattiin tuhansien vuosien ajan jopa ihmisiä. Henget ja jumalat olivat tarkkoja siitä, että heidän lepyttelynsä tapahtui aina samalla tavalla, mikä johti lepyttelyseremonian osaavan henkilöryhmän eli papiston muotoutumiseen ja uskonnollisen kehityksen pysähtymiseen, sillä uskottiin, että kaikki uusi oli jumalille ja hengille kauhistus. Esineet ja kohteet, jotka olivat hengen tai jumalan hallussa tai jotka toimivat hengen symboleina, olivat fetissejä, toteemeja ja tabuja; niihin ei saanut koskea. Tabun rikkominen oli synti. Lopulta kehkeytyi sellainen käsitys, että ihminen on jo syntymässään perisyntisen alainen, lunastuksen tarpeessa. Synti piti sovittaa tiettyssä rituaalissa tai uhraamalla. Uskottiin, että jotkut – yleensä eriskummalliset – ihmiset kommunikoivat henkien kanssa; näin ilmaantui šamaaneja, poppamiehiä, noitia ja muita velhoja, pyhiä ihmisiä, profettoja ja lisää pappeja. Šamaanit ja papit vain olivat kelpoisia toimittamaan uskonnon

vaatimat rituaalit ja riitit. Sitten kun alettiin kirjoittaa, papit ja profheet kirjoittivat tai kirjoituttivat saamiaan viestejä ja ajatuksiaan kirjoituksiksi, joita kohta alettiin koota kirjoiksi, ja näin syntyivät monien uskontojen ”pyhät kirjoitukset”, joista uskottiin, että ne ovat ”Jumalan sana”, ne sisältävät totuuden, ja kaikki totuus on niihin kirjattuna. Niistä tuli tabu ja fetissi.

Lähes kaikkien uskontojen käsitemaailmaan on lopulta omaksuttu myös käsitys elämän jatkumisesta tuonpuoleisessa eli pelastusoppi. Pelastus on palkkio syntien sovittamisesta. Evoluutionvaraisten uskontojen käsitys Jumalasta on aina perin juurin virheellinen, jopa absurdi. Ellei Jumalaa käsitetä suorastaan ihmisen kaltaiseksi, hän on kuitenkin ankara, pelottava ja rankaiseva. Eri uskontoja tunnustavat ihmiset kärsivät yhä alkukantaisten jumalakäsitysten vaikutuksesta. Jumalat, jotka raivoavat ja riehuvat, jotka vihoissaan ravistelevat maata ja vimmoissaan iskevät ihmiset maan tomuun, jotka tyytymättömyydessään langettavat tuomionsa määräämällä tulvia ja nälänhätää, ovat primitiivisen uskonnon jumalia, eivät oikean uskonnon rakastava Univeraalinen Isä.

Kaiken aikaa on tietenkin ollut myös ihmisiä, joilla on ollut elävä suhde Jumalaan, oikea uskonto, henkilökohtainen usko.

Alkukantainen uskonto siis perustui pelkoon ja tietämättömyyteen todellisuudesta ja jumaluudesta. Monet sen piirteet elävät ja ovat voimallisesti esillä ihmiskunnan harjoittamissa uskonnoissa nykyäänkin. Kristinuskosta sanotaan, että se on olemassa olevista uskonnoista paras; silti senkin perusta ja keskeisin opetus on ankkuroitu lunastamiseen ja uhraamiseen, eli kiivaan Jumalan leppymiseen, vasta kun hän näki ainokaisen poikansa riippuvan verissään ja kuolevana Pääkallonpaikan ristinpuussa.

Tällaisen evoluutionvaraisen uskonnon kohentamiseen tarvitaan revelaatio, sillä ihminen ei omin avuin pääse uskonnollisissa käsityksissään tätä pidemmälle. Evoluutio on tältä osin äärimmäisen hidasta, sillä revelaatiokin, vaikka se merkitseekin uutta ajattelua ja uusia käsityksiä, pitää mitoittaa niin, että se soveltuu olemassa olevan evoluutionvaraisen uskonnon olemukseen. Tästä johtuen revelaatio sekoittuu aina alkeellisiin käsityksiin, ja monesti käy niin, että se hukkuu sinne kokonaan.

Revelaatioita on kahta lajia: 1. Autorevelaatio eli yksilökohtainen ilmoitus, joka on Ajatuksensuuntaajan aikaansaannos. 2. Käänteentekevä eli aikakausikohtainen ilmoitus, joka esitetään laajemmassa kuin yksilökohtaisessa tarkoituksessa. Tällaisen

revelaation antaja on joku muu taivaallinen olento. Toisinaan autorevelaatio tekee vastaanottajastaan uskonnollisen johtajan, jonka toiminnalla on ainakin jonkin aikaa laajempaakin merkitystä, mutta joka poikkeuksetta ennemmin tai myöhemmin liudentuu alku-uskonnon maailmaan.

Revelaatioiden historiaa

Ensimmäinen yksilökohtainen ilmoitus, jolla oli laajempaa merkitystä – Onagar, ensimmäinen totuuden opettaja ja uskonnollinen johtaja (981 389–981 320 eKr.)

Planeettamme rekisteröitiin asutuksi maailmaksi vuonna 991 474 eKr., eli yksitoista vuotta sen jälkeen, kun ensimmäinen ihmispari, Andon ja Fonta, oli vuonna 981 485 syntynyt ja tahtoa osoittaen tehnyt päätöksen erottautua vanhempiensa eläinheimosta. Andon ja Fonta saivat Ajatuksensuuntaajat, ja heissä ilmeni jo alkukantaista uskonnollisuutta. Se seikka, ettei Planeettaprinssi ilmaantunut maailmaan samanaikaisesti, oli ainutlaatuisista ja epätavallista. Andonin ja Fontan jälkeläisten keskuudessa alkeellinen uskonnollisuus sukupolvesta toiseen vähenemistään väheni, samalla kun kulttuuri madaltumistaan madaltui.

Andoniittien bajaantuessa yhä laajemmalle sukukuntien kulttuuri- ja hen-

gellinen taso taantui lähes kymmenentuhannen vuoden ajan aina Onagarin päivään asti. Onagar ryhtyi näiden heimojen johtajaksi, sai aikaan rauhan niiden välille ja johdatti ne kaikki ensimmäistä kertaa ”ihmisten ja eläinten Henkäyksen Antajan” palvomiseen. [715:8]

Onagar, joka mainitaan kirjassa useaan kertaan ja jota luonnehditaan Planeettaprinssiä edeltäneen aikakauden älyn jättiläiseksi ja joka on Urantian neljänkolmattaneuvoston jäsen, syntyi vuonna 981 389, jokseenkin 10 100 vuotta Andonin ja Fontan jälkeen, ohjasi aikalaisensa ”ihmisten ja eläinten Henkäyksen Antajan” palvomiseen. Hän vaikutti Obanissa, nykyisen Kaspianmeren seuduilla. Siellä hän muun muassa opetti rukouksen:

”Oi Elämän Henkäys, anna meille tänä päivänä meidän päivittäinen ruokamme, päästä meidät jään kironuksesta, varjele meitä metsissä vaanivilta vihollisiltamme ja ota meidät armossasi vastaan Suureen Tuonpuoleiseen.” [716:5]

Onagar lähetti opettajia andoniittien etäisiin asutuskeskuksiin levittämään oppeja yhdestä Jumaluudesta ja käsityksiään tuonpuoleisesta. Nämä levittivät myös neuvoja käytännön elämän järjestämisestä, hallinnosta ja jopa ruoanlaitosta. Onagarin ja hänen lähetysaarnajiensa vaikutuksen ja alkuaikojen kulkukauden vähitellen hiipuessa Urantialle ei ilmaantunut uutta hengellistä ja sosiaalista johtajaa ennen Planeettaprinssin aikoja.

Katastrofaalinen, syntiin ja paatumukseen päättynyt ensimmäinen aikakautinen revelaatio – Planeettaprinssi Caligastia ja hänen esikuntansa (n. 500 000–n. 300 000 eKr.)

Värilliset rodut ilmaantuivat noin vuonna 500 000 eKr., ja samaan aikaan ilmaantui Urantialle Mesopotamian Dalamatiaan (joka sittemmin vajosi mereen) myös Vondadek-Poika eli Planeettaprinssi satajäsenisine esikuntineen, ja niin alkoi ensimmäinen käänteentekevä revelaatio. Se oli luonteeltaan hengellinen mutta vielä suuremmassa määrin sosiaalinen.

Koko maailma oli juuttunut perinteen kablehtimien tapojen umpikujaan, kun Caligastian sata saapivat ja ryhtyivät tuon ajan sosiaalisten ryhmien keskuudessa julistamaan uutta evankeliumia yksilön aloitteellisuudesta. Mutta tämä siunauksellinen hallituskausi katkesi niin pian, etteivät rodut ole koskaan täysin vapautuneet tapojen orjuudesta; vallalla oleva tapa hallitsee Urantiaa yhä kohtuuttomasti. [749:4]

Kiinnittäkäämme huomio sanoihin ”niin pian”, mikä kuitenkin tarkoittaa noin 300 000 vuoden ajanjaksoa; se osoittaa, miten hidasta evoluutio on.

Caligastian revelaation tarkoituksena oli suostutella primitiiviset kansanheimot ottamaan ensimmäiset askelet sivistyksen alalla; muuttua

metsästäjistä paimentolaisiksi ja sitten viljelijöiksi. Tätä varten Dalamatiaan perustettiin kymmenen neuvostoa edistämään eri elämänaloja: aineellista hyvinvointia, terveysasioita, tieteitä, taiteita, kirjoitustaitoa, teollisuutta ja kauppaa, sosiaalisia suhteita, rotujen välistä yhteistyötä, hallintoa, oikeudenmukaisuutta ja oikeudenkäyttöä. Ilmoitususkonnon kollegiosta, jota johti Hap, sanotaan näin:

Tämä elin toimi hitaasti. — — Mutta tämä ryhmä oli päässyt jo melko pitkälle pyrkimyksessään korvata luotua kohtaan tunnettu pelko (aaveidenpalvonta) Luojan pelolla, kun sen ponnistelut katkesivat siihen myöhemmin alkaneeseen sekasortoon, joka liittyi luopuruusmullistuksiin. — —

Yksikään Prinssin esikunnan jäsenistä ei halunnut esittää sellaista ilmoitusta, joka olisi vaikeuttanut evoluutiota; he esittivät ilmoituksen vasta huipennuksena sille, että he olivat ammentaneet loppuun evoluution sisältämät voimavarat. Mutta Hap suostui lopulta kaupungin asujainten toivomukseen jonkinmuotoisten uskonnollisten menojen vakiinnuttamisesta. Hänen ryhmänsä sepitti dalamatialaisille heidän tunteensa seitsemän palvontalaulua samoin kuin päivittäisen kiitossäkeen ja opetti heille viimein ”Isän rukouksen”, joka kuului seuraavasti:

”Kaikkien Isä, jonka Poikaa me kunnioitamme, katso puoleemme suopeasti. Päästä meidät kaikkiin muihin paitsi

itseesi kohdistuvasta pelosta. Saata meidät tuottamaan iloa jumalallisille opettajillemme ja pane suomme puhumaan ikiajat totta. Päästä meidät väkivallasta ja vihasta; lisää tunteamaamme kunnioitusta vanhimpiamme kohtaan ja kaikkea sitä kohtaan, joka kuuluu naapureillemme. Suo, että laiturimme tällä kaudella olisivat vihannat ja karjamme olisi hedelmällistä niin, että se olisi ilo sydämellemme. Me rukoilemme, että luvatus kobentajan tulo lähestyisi, ja me tahdomme tehdä tässä maailmassa sinun tahtosi mukaan niin kuin muutkin tekevät matkojen takaisissa maailmoissa.” [747:3–5]

Tähän ilmoitukseen kuului myös yksinkertainen moraalilaki: 1. Älä pelkää äläkä palvele muuta Jumalaa kuin kaikkien Isää. 2. Älä ole tottelematon Isän Pojalle, maailman hallitsijalle, äläkä osoita epäkunnioitusta hänen ihmistä korkeammalla olevia avustajiaan kohtaan. 3. Älä valehtele, kun sinut kutsutaan kansan tuomarien eteen. 4. Älä tapa miehiä, naisia äläkä lapsia. 5. Älä varasta naapurisi tavaraa tai karjaa. 6. Älä kajoa ystäväsi vaimoon. 7. Älä osoita epäkunnioitusta vanhempiasi tai heimon vanhimpia kohtaan.

Caligastian revelaatio oli kaikista revelaatioista pisimpään jatkunut. Se päättyi kuitenkin katastrofaaliseen epäonnistumiseen ja kaiken edistyksen poispyyhkiytymiseen. Sen seurauksena, että Planeetta-prinssi esikuntansa enemmistön

kanssa meni mukaan Luciferin kapiinaan, planeettamme eristettiin ja koko vaivoin luotu hallinto romahti. Lojalistit vietiin pois Urantialta, ja planeetan konkurssipesää ryhtyi hallinnoimaan kahdentoista Melkisedekin neuvosto. Neuvosto johti Urantialle vapaaehtoisena jääneen oikeuskollegion puheenjohtajan Vanin ja hänen ihmiskumppaninsa Amadonin pelastustoimia. Kaikki oli aloitettava alusta, ja tilanne oli lähes epätoivoinen. Kapinallisten johtajaksi nousi Nod. Esikunnan aineelliset jäsenet pariutuivat urantialaisten kanssa, ja näin syntyi Nodin mukaan nimetty uusi nodiittirotu, jonka myötä Urantian rotutilanteessa tapahtui jonkinmääräistä kohe-nemista. Nodilaisten keskuudessa vaalittiin vähäisessä määrin Dalamatian perinteitä, joten totuuden valo ei kokonaan sammunut. Kapina ei kaiken kaikkiaan vaikuttanut orgaaniseen evoluutioon; sen sijaan se vaikutti perinpohjaisesti sosiaali-seen ja hengelliseen evoluutioon.

Van sai aikaa myöten perustetuksi 350 pientä kulttuurin keskusta eri puolille maailmaa. Ne pitivät yllä Dalamatian perinteitä ja siellä saatuja opetuksia. Noin 150 000 vuoden ajan Van valmisteli rotuja seuraavaa revelaatiota varten ja ryhtyi rakentamaan Aatamille ja Eevalle asuin- ja toimipaikaksi Eedenin puutarhaa Välimeren itärannikosta tuolloin länteen kurottautuneelle ja sittemmin mereen vajonneelle niemimaalle.

Autorevelaatiot Caligastian aikana ja sen jälkeen – värillisrotujen hengelliset johtajat (n. 350 000–n. 63 000 eKr.)

Aivan kuten Onagar ilmaantui amadoniittien keskuuteen, samoin ilmaantui kunkin värillisen rodun keskuuteen hengellinen ja sosiaalinen johtaja. He ovat nykyisin kaikki Urantian neljänkolmattaneuvoston jäseniä. Kirjassa ei paljasteta heidän tarkkoja elinaikojaan eikä toimipaikkojaan, mutta heidän aikajärjestyksensä on seuraava:

Fantad, n. 350 000 eKr., Caligastian aikalainen. Fantad vapautti vihreät kansanheimot pimeydestä ja oli heidän johtajansa ”Elämän Ainoan Alkulähteen” palvonnassa.

Porshunta, n. 300 000 eKr., Caligastian aikalainen. Hän oli sammuneen oranssin rodun oraakkeli ja tämän kansan johtaja ”Suuren Opettajan” palvonnassa. Hänen kerrotaan toimineen Harmageddonissa.

Orlandof, n. 200 000 eKr. Orlandof oli sinisten ihmisten ruhtinas ja heidän johtajansa ”Korkeimman Päällikön” jumalallisuuden tunnustamisessa.

Singlangton, n. 100 000 eKr. Hän oli keltaisista ihmisistä ensimmäinen, joka opetti ja johdatti kansansa palvomaan monen totuuden sijasta ”Ainoaa Totuutta”. Jo tuhansia vuosia sitten keltainen ihminen tiesi, että Jumala on yksi.

Orvonon, vuoden 100 000 eKr. jälkeen. Orvonon oli indigonväristen rotujen valistaja ja heidän johtajansa muinaisessa ”Jumalten Jumalan” palvelemisessa.

Onamonalonton, n. 63 000 eKr., oli punaisen ihmissuvun johtaja kaukaisessa menneisyydessä. Hän ohjasi tämän rodun monien jumalten palvonnasta ”Suuren Hengen” kunnioittamiseen.

Masant. Hänestä sanotaan vain, että hän oli Planeettaprinssin jälkeisten Urantian aikakausien suuri opettaja, joka johdatti aikalaisensa ”Suuren Valon” kunnioittamiseen. Sitä, minkä rodun keskuudessa hän toimi, ei paljasteta. Hänkin on neljänkolmattaneuvoston jäsen.

Epäonnistunut, erheeseen päättynyt, toinen aikakautinen revelaatio, Aatami ja Eeva, Aineelliset Pojat eli biologiset kohentajat (35 818–35 288 eKr., josta varsinainen revelaatio 117 vuotta)

Aatamin ja Eevan revelaatio oli ensisijaisesti rodullinen, mutta siihen liittyi toki myös hengellinen aspekti. Tänä vuonna 35 818 saapuessaan he kohtasivat 550 miljoonan asukkaan maailman, joka oli kapinan jäljiltä lähes toivottomassa tilassa. Luvussa 73 meille paljastetaan seuraavaa:

Tabamantia, desimaali- eli kokeilu- maailmojen sarjan täysivaltainen valvoja, tuli katsastamaan planeetan ja saatuaan selville, mikä rotujen kehityksen tila oli,

hän tämän mukaisesti suositteli, että Urantialle myönnettäisiin Aineelliset Pojat. Vajaat sata vuotta tämän tarkastusajankohdan jälkeen saapuivat Aatami ja Eeva, paikallisjärjestelmän muuan Aineellinen Poika ja Tytär, ja ryhtyivät vaikeaan tehtävään koettaa saada planeetan sekavat asiat järjestykseen, planeetan, joka oli kapinan takia jälkeenyäännyt ja joka oli edelleenkin hengellistä eristämistä merkitsevässä pannassa. [821:3]

Aatamin ja Eevan saapumisen jälkeen Urantian konkurssipesää hoitaneet kaksitoista Melkisedekiä poistuivat planeetalta.

Aineellisen Poikien rodunkohennustoimilta odotettiin myös sen tapaturman korjautumista, että kasvikunnan evoluutiossa sattuneen tapaturman johdosta osa alkeellisistä kasveista oli taantunut tasolle, jolla niistä tuli loisia – bakteereja ja viruksia –, jotka aiheuttivat tuskallisia ja usein kuolemaan johtavia sairauksia ja tauteja. Aatamin ja Eevan myötä koituvan rodunkohennuksen oli määrä tehdä ihmiskunta immuuniksi näitä loisia vastaan. Koska revelaatio epäonnistui, tavoite jäi saavuttamatta.

Aatamin ja Eevan oli suunnitelman mukaan määrä saada omien jälkeläistensä ja jälkeläistensä jälkeläisten myötä aikaan yli miljoonainen violetti rotu. Hyvin aikomuksen tapahtunut suunnitelman rikkominen vuonna 35 701 eKr. päättyi revelaation epäonnistumiseen. Aata-

min ja Eevan lankeamisen jälkeen heidät alennettiin tavallisiksi kuolevaisiksi ja Melkisedek-pesänhoitajat palasivat Urantialle.

On pääteltävissä, että Aatamin ja Eevan omia jälkeläisiä jäi välittömästi lankeemuksen jälkeen tänne vajaat 20; tässä vaiheessa heillä oli lapsenlapsia neljässä sukupolvessa kaikkiaan 1 647. Toisessa Eedenissä Aatami ja Eeva tuottivat 42 jälkeläistä; heidän lastenlastensa määrää ei kerrota, mutta on mahdollista, että se oli muutamia satoja, optimistisesti arvioituna ehkä jopa muutama tuhat. Aatamin ja (etupäässä nodittisten) ihmisten pariutumisen tuloksena toisessa Eedenissä eloon jäi puoliverisiä aatamilaisia jälkeläisiä 1 570. Eli puhdasverisiä aatamilaisia oli rikastuttamassa evolutionaarisia rotuja ehkä 3 000. Rodunkohennussuunnitelmassa kyseinen luku oli runsas miljoona. Alkuperäisen suunnitelman toteutuminen jäi siis varsin vajaaksi. Myöhemmin, kun aatamilaiset ja Aataminpojan jälkeläiset sulautuivat nodiitteihin ja värillisiin rotuihin, ilmaantui väkevä andiittirotu. Mesopotamiasta lähti Aatamin jälkeläisten jälkeläisiä vuosituhansien ajan useina aaltoina, joiden valtaosa päättyi Eurooppaan, jossa ne sulautuivat etupäässä siniseen rotuun tuottaen nykyisen valkoisen rodun.

Aatami ja Eeva opettivat aikalaisilleen kaiken, minkä nämä pystyivät

ymmärtämään, mutta se ei ollut paljon. Aineellisella tasolla Eedenin opetukset keskittyivät terveyden vaalimisen ja puhtaanapidon tärkeyden, käsiteollisuuden ja kaupankäynnin, laillisuuden ja oikeudenmukaisuuden, sukupuolten tasavertaisuuden ja sosiaalisen kanssakäymisen edistämiseen, tappelun korvaamiseen leikeillä ja kilpailuilla.

Uskonnollisessa opetuksessa keskeistä oli Isän palvonta ja uhraamisesta luopuminen. Uhraaminen kuitenkin alkoi uudelleen jo toisessa Eedenissä. Aineellisen Pojan ja Tyttären opetustyötä jatkoivat heidän toisessa Eedenissä vuonna 35 689 eKr. syntynyt poikansa Seet, Seetin poika Enos ja Enoksen poika Keenan. He muodostivat seetiläispapiston, jonka tehtävänä oli huolehtia uskonnosta, terveydenhoidosta ja opetuksesta. Keenan aloitti lähetystyön, ja tuhansien vuosien aikana seetiläispapit kulkivat lukemattomien kansanheimojen keskuuteen Eedenin sanomaa levittämässä. Aikaa myöten nämä opetukset hävisivät ja sulautuivat evoluutionvaraiseen uskontoon.

Kirjassa esitetään seuraavin sanoin yhteenveto toisesta aikakausikohtaisesta revelaatiosta:

Ja näin päättyy kertomus Urantian Planetaarisesta Aatamista ja Eevasta, kertomus koettelemuksesta, tragediasta ja riemuvoitosta, henkilökohtaisesta riemu-

voitosta ainakin teidän hyvää tarkoitaneen mutta harhautuneen Aineellisen Poikanne ja Tyttärenne kannalta, ja epäilemättä, viime kädessä myös kertomus heidän maailmalleen ja sen kapinan murjomille ja pahuuden abdistamille asukkaalle lopulta koituvasta riemuvoitosta. Kaiken kaikkiaanhan Aatami ja Eeva myötävaikeuttivat sivilisaation joutuiseen kehitykseen voimallisesti, ja he nopeuttivat ihmisrodun biologista edistymistä. He jättivät maan päälle suuremosen kulttuurin, mutta sellaisella edistyneellä sivilisaatiolla ei ollut mahdollisuutta säilyä siksi, että aatamilainen perimä laimeni liian aikaisessa vaiheessa, ja lopulta se sulautui muihin kulttuureihin. [854:1]

Menestyksellinen, kolmas, puhtaasti hengellinen aikakautinen revelaatio – Hätätilapoika Makiventa Melkisedek (1980–1886 eKr.)

Totuuden valo oli Urantialla samumassa, mutta Jumalan Pojan lahjoittautumisen tiedettiin olevan lähellä, niinpä Melkisedekien pesänhoitajakunta näki tarpeelliseksi erikoistoimenpiteisiin ryhtymisen. Saatuaan hätätilasuunnitelmalleen luvan Salvingtonin viranomaisilta Makiventa Melkisedek, yksi pesänhoitajakunnan kahdestatoista jäsenestä, inkarnoitui aikuisen ihmisen hahmoisena vuonna 1980 eKr. ja ryhtyi Saalemin seuduille pystyttämänsä koulun kautta toteuttamaan

hätätilasuunnitelmaa planeetan uskonnollisten olojen kohentamisesta. Hän opetti käsitystä yhdestä Jumalasta, universaalisesta Jumaluudesta (joka tosiasiaassa oli Norlatiadekin Konstellaation Isä, Kaikkein Korkein, El Eljon). Konstellaatio oli taivas. Pelkkä usko oli pelastumisen edellytys ja ta.

Melkisedek esitti seuraajilleen ja liittolaisilleen seuraavan uskontunnustuksen, joka näiden oli hyväksyttävä: 1. Uskon El Eljoniin, Kaikkein Korkeimpaan Jumalaan, ainoaan Universaaliseen Isään ja kaiken Luojaan; 2. Hyväksyn sen Melkisedekin tekemän liiton Kaikkein Korkeimman kanssa, joka vuodattaa Jumalan suosion uskon päälle, ei uhrausteni eikä polttouhrieni päälle; 3. Lupaen noudattaa Melkisedekin seitsemää käskyä ja kertoa kaikille ihmisille hyvää sanomaa liitosta Korkeimman kanssa.

Mainitut seitsemän käskyä kuuluivat: 1. Älä palvele muuta Jumalaa kuin taivaan ja maan Kaikkein Korkeinta Luoja; 2. Älä epäile, etteikö usko ole ainoa ikuisen pelastuksen edellytys; 3. Älä lausu vääriä todistusta; 4. Älä tapa; 5. Älä varasta; 6. Älä tee huorin; 7. Älä osoita epäkunnioitusta vanhempiasi äläkä heimon vanhimpia kohtaan.

Nämäkin opetukset olivat liikaa. Melkisedekin opetus pelkästä uskosta pelastumisen edellytyksenä oli liian kaukana alkukantaisesta usko-

muksesta, jonka mukaan pelastuksen edellytyksenä oli jumalille tai Jumalalle annettu uhri.

Monet näistä opetuksista, sitten kun ne oli sopeutettu primitiivisen, evolutionaarisen uskon käsityksiin, päätyivät lopulta juutalaiseen uskontoon ja sitä kautta kristinuskoon ja islamiin. Muutamille edistyneimmille oppilailleen Makiventa kertoi jopa paikallisuniversumista, superuniversumista ja Havonasta, ja heidän joukossaan oli perhe, jonka piirissä nämä opetukset säilyivät Mooseksen aikaan saakka. Mooses pääsi niistä osalliseksi kyseisen suvun perimätiedon kautta.

Aivan kuten Seet aikanaan myös Makiventa aloitti lähetystyön. Saalemin lähetyssaarnaajat kulkivat kansojen pariin kaikkialle vanhalla mantereella ja levittivät vaihtelevalla menestyksellä Makiventan evankeliumia Universaalisesta Isästä ja uskosta pelastuksen takeena. Näiden ponnistusten seurauksena tapahtui merkittävää uskonnon ja filosofian edistymistä.

Laajaa merkitystä omanneet autorevelaatiot Makiventan jälkeen, eritoten 500-luvulla eKr.

Makiventa jatkoi lähes 1 900 vuoden ajan yhteistyötään monien profeettojen ja näkijöiden kanssa, hän pyrki pitämään elossa Saalemin totuudet, kunnes Luoja-Poika ajan

täytyessä ilmestyisi maan päälle.

Saalemin lähetyssaarnaajien ja – niin voimme olettaa – Makiventan yksilöille esittämien revelaatioiden kautta ilmaantui kokonaan uusia uskontokuntia.

Noin kuusisataa vuotta ennen Mikaelin saapumista näytti Melkisedekistä – , että hänen maan päällä esittämiensä opetusten puhtautta vaaransi turban suuressa määrin yleinen sekoittuminen vanhempiin urantialaisiin uskomuksiin. Jonkin aikaa näytti siltä, että hänen Mikaelin edelläkävijänä suorittamansa lähetystehtävä saattoi olla vaarassa jäädä tuloksettomaksi. Ja kuudennella Kristusta edeltäneellä vuosisadalla hengellisten vaikuttajien epätavallisen koordinoitumisen kautta, joista voimista kaikkia eivät edes planeettakohtaiset valvojat ymmärrä, Urantia sai olla todistamassa mitä epätavallisinta moninaisen uskonnollisen totuuden esilletuomista. Eri ihmisopettajien toimiessa välikätenä Saalemin evankeliumi tuotiin julki toistamiseen ja siihen puballettiin uutta elinvoimaa. [1033:4]

Tältä ajalta ovat sellaiset, nyt vain maininnalla kuitattavat uskonnolliset johtajat ja filosofit kuin Egyptissä Amenemope, Ikhnaton ja heprealaisten Mooses, Iranin Zathustra, Intian Buddha ja jainalaisopettajat sekä Kiinan Lao-tse ja Konfutse. Bramiiniinien hallitsema Intia sen sijaan torjui Saalemin lähettiläiden opetukset ja kehitteli oman brahmalaisen filosofiansa. Jossakin mielessä tähän joukkoon

kuuluvat myös Kreikan filosofit Sokrates, Platon ja Aristoteles; ehkä myös muutamat mysteerikulttien, kuten mitralaisuuden, opetukset, sillä ne ovat vaikuttaneet suuresti kristinuskuon.

Koska on ilmeistä, että juutalais-ten keskuudesta oli määrä lähteä totuuden soihdunkantajia viemään neljännen käänteentekevän ilmoituksen evankeliumi kaikkialle maailmaan, annettiin tälle kansalle erityisen paljon apua. Heidän keskuuteensa ilmaantui Mooseksen ja Johannes Kastajan välisenä aikana profettoja ja uskonnollisia vaikuttajia katkeamattomana ketjuna. Mainittakoon heistä suurimpina ensimmäinen ja toinen Jesaja ja Jeremia. Juutalaiset antautuivat kuitenkin pappiensa määräilyyn ja sitoivat itsensä orjuuttavien opinkappaleiden ja perinteiden kahleisiin, jopa siinä määrin, ettei neljäs käänteentekevä ilmoitus saavuttanut heidän keskuudessaan tarkoitustaan; he toisin sanoen hylkäsivät heille ajatellun roolin.

Neljäs, puhtaasti hengellinen revelaatio, Mikael, Jeesus Kristus (7 eKr.–30 jKr.)

Jeesuksen omaksuma tunnuslause oli ensimmäisen Jesajan kirjoituksesta, ja se kuului:

”Herran henki on minun päälläni,

sillä hän on minut voidellut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kiroitusta.” [1066:7]

Jeesus Kristus tuli vapauttamaan ihmiskunnan opinkappaleiden, pappien, kirkkojen ja uskonnollisten auktoriteettien kahleista. Hänen yksinkertainen evankeliuminsa Jumalan isyydestä ja ihmisten veljyydestä sekä pelastumisesta Jumalalta saatavan uskon lahjan kautta (lahja pitää ottaa vastaan) oli sekin liian edistyksellinen. Hänen evankeliuminsa omakohtaisesta uskosta ja luottamuksesta Jumalaan ja sen näkymisestä ja toteutumisesta jokapäiväisessä elämässä rakkautena ja palvelemisena ei ole kuitenkaan tyystin kadonnut maailmasta, mutta se peittyi kristillisiin opetuksiin Jeesuksesta ja hänen muka lunastustyöstään ja viimeisestä veriuhristaan. Jeesuksen uusi synnin määritelmä, jonka mukaan synti ei ole mikään teko sinänsä, vaan synti on tietoista kapinointia Jumalan tahtoa vastaan, on unohtunut kokonaan; yhä edelleen uskotaan tiettyjen tekojen olevan syntiä. Opetus Jeesuksesta aikaansai kristinuskon ja sen ympärille rakentuvan kristillisen kirkon, joka toi mukanaan uudet opinkappaleiden ja pappisvallan kahleet. Siksi kävi tarpeelliseksi esittää ne 1 900 vuotta myöhemmin

uudelleen viidennessä aikakautisessa revelaatiossa. Kristillisten opetusten, kirkon ja pappien kuristavan ylivallan vastareaktionä ilmaantui länsimaissa 1800-luvulta nykyaikaan asti jatkunut yleinen maallistuminen eli sekularismi ja vahingollinen filosofian ja tieteen ateistituminen. Kristilliset opetukset eivät ole saaneet merkittävää jalansijaa muualla kuin länsimaissa ja valkoisen rodun keskuudessa.

Tässä yhteydessä ei ole mahdollista syventyä tätä tarkemmin Jeesuksen elämään ja opetuksiin.

Laajamerkityksiset autorevelaatiot neljännen aikakautisen revelaation jälkeen

Ensimmäisenä on tietenkin mainittava yhdentoista apostolin ja Jeesuksen veljen Jaakobin toiminta evankeliumin levittäjinä. Sen lisäksi *Urantia-kirjassa* mainitaan ensimmäiseltä vuosisadalta Paavali, kristinuskon perustaja, sekä egyptinjuutalainen filosofi Filon, kuudennelta vuosisadalta mainitaan islamin perustaja Muhammed, ja 1400- ja 1500-luvulla vaikuttanut sikhismin perustaja guru Nanak. Voidaan kuitenkin arvella, että kaikki ne sadat filosofit ja teologit, joiden ajatuksia ja käsityksiä lainataan ja kohennetaan viidennessä epokaalisessa revelaatiossa eli *Urantia-kirjassa* kuuluvat tähän sarjaan.

Viides aikakausikohtainen ilmoitus, *Urantia-kirja*

Tämän ilmoituksen ensimmäiset sanat selventävät sen esittämisen syytä:

Urantian – se on asuttamanne maailman nimi – kuolevaisten mielessä vallitsee suuri sekaus sellaistaisten termien kuin 'jumala', 'jumalallisuus' ja 'jumaluus' merkityksen suhteen. [2:1]

Urantia-revelaatio esittää uudelleen kaikki aikaisemmat neljä revelaatiota. Toisin kuin aikaisemmat revelaatiot se on monien persoonallisuuksien laatima. Aikaisemmat ilmoitukset olivat jonkun yhden persoonan esityksiä. Toisin kuin aikaisemmat revelaatiot Urantia-ilmoitus annettiin kirjallisena, joten sen opetusten vääristyminen ja sekoittuminen olemassa oleviin erheellisiin käsityksiin on estettävissä. Urantia-ilmoitus paljastaa olemassaolon, jumaluuden ja ihmisyyden tosiasiat sellaisessa laajuudessa, joka normaaleilla planeetoilla kuuluu vasta valon ja elämän aikakausilla esitettäviin revelaatioihin. Ilmoitus on annettu seuraavaa vuosituhatta silmällä pitäen. Tässä yhteydessä ei ole mahdollista esittää siitä tämän laajempaa yhteenvetoa.

Evoluution ja revelaation suhde

Henki ei milloinkaan pakota, ainoastaan johdattaa. – – Hengen herruus ei ole milloinkaan pakon tahraamaa eikä painostuksen likaamaa. [381:5]

Ihmistä ei pakoteta omaksumaan korkeampaa totuutta. Tämä on revelaation peruserä. Lopullinen totuus on Jumala; niinpä ilmoituksetkin ovat vain suhteellisen tosia. Tämä on revelaatioiden toinen periaate. Revelaatiot ovat siinäkin mielessä suhteellisia, että ilmoituksen antajien pitää mitoitaa ja sovittaa opetuksensa vastaanottajien mielen kykyjen mukaiseksi. Siksi Jeesus esimerkiksi kertoi monet totuudet pyhistä kirjoituksista (Vanhasta testamentista) vain Natanaelille, jonka hän ymmärsi olevan valmiin sellaiseen. Melkisedek kertoi laajempaa totuutta vain muutamille valikoiduille henkilöille. Toisaalta sekä seetiläispapit että Saalemin lähettiläät antoivat usein periksi halulle opettaa liikaa tai liittää opetuksensa pakottavia moraalisia vaatimuksia, joita kuulijat eivät hyväksyneet, joten ne estivät tehokkaasti varsinaisen totuuden omaksumisen. Olisi typerää yrittää uskonnollisen kasvun äkillistä vauhdittamista revelaation keinoin. Edes Nasaretin Jeesus, Luoja-Poika, ei pakottanut ihmiskunnalle mitään revelaatiota. Hän päinvastoin tiesi,

että hänen opetuksensa vääristyisivät ja muuttuisivat, ja että vain harvat hänen apostoleistaan ja muista oppilaistaan ne ymmärsivät. Monet kerrat tämä selvästi tuskastutti häntä. Ihmiset pystyvät omaksumaan edistynyttä uskontoa vain sen verran kuin se on kohtuullisessa määrin yhteensopivaa heidän senhetkisen kehitystasonsa ja sopeutumiskykynsä kanssa.

Revelaatio tapahtuu aina evoluutionaarisen uskonnon ehdoilla: *ilmoituksenkin on alistuttava siihen asteittain muuttuvaan säätelyyn, jota evoluutio merkitsee* [984:2]. Revelaation tarkoituksena ei ole saada aikaan vallankumousta; sen tarkoituksena on vahvistaa evoluution hidasta mutta tehokasta etenemistä. Revelaatio on sovitettava siihen tosiasiaan, että uskonto on kaikista ihmisen instituutioista joustamattomin ja taipumattomin. Vaikka sen muuttuminen on hidasta ja vaikeasti havaittavaa, uskonnossakin tapahtuu silti muutoksia; uskonto sopeutuu ja sovitautuu muuttuvaan yhteiskuntaan. Vain kolme tekijää kykenee muuttamaan evolutionaarisen uskonnon opinkappaleita: 1. Vähittäin etenevä tapasääntöjen muodostama paine, 2. Aika ajoin revelaation kautta saatu valistus, 3. Tieteen esittämät kiistattomat faktat.

Hitaasti, varmasti, mutta vastakoisesti uskonto (pölvöntä) seuraa viisau-

den, kokemuspohjaisen järjellisyuden ohjaamien ja jumalallisen ilmoituksen valaiseman tiedon vanavedessä. [1004:4]

Evoluutioon perustuva uskonto ei sisällä mitään mekanismia tai järjestelyä muutosten tai oppien tarkistuksen varalle. Sillä ei ole itseoikaisun mekanismia. Tällaisen uskonnon seuraajat uskovat, että heidän uskontonsa on isiltä pojille periytyvä *totuus*, joka on erehtymätön ja lopullinen.

Kultti haraa kehittymistä vastaan, sillä todellinen edistys muuttaa varmasti kulttia itseään tai hävittää sen kokonaan. Siksi tarkistus on sen kobballa aina pakottamalla pakotettava. [1006:1]

Tämä pakottamalla pakottaminen on lähtöisin ihmisestä itsestään – ei revelaatiosta. Koska evoluutionvaraisesta uskonnosta puuttuu itseoikaisun mekanismi, sitä täytyy yhtä mittaa puhdistaa ja jaloistaa revelaation myötä tulevan tarkistuksen keinoin ja aidon tieteen esittämien kiistämättömien faktojen johdosta. Tästä johtuen revelaatio on kaikilla planeetoilla osa uskonnon kehittymistä.

Revelaation avulla säästetään mittaamattomat määrät aikaa siinä välttämättömässä työssä, joka on tehtävä evoluution mukanaan tuomien virheiden ja erheiden seulomiseksi hengellisestä totuudesta.

Evolutionaarinen uskonto on

tunneperäistä; se ei ole loogista. Se on ihmisen reaktio siihen, että hän uskoo oletettuun aavehenkien maailmaan, sen laukaisee tuntemattoman olemassaolon tajuaminen ja sen pelkääminen. Revelaation esittäjä on todellinen, olemassa oleva hengellinen maailma. Se on kosmoksen vastaus kuolevaisen tuntemaan kaipaukseen saada uskoa ja luottaa universaaliin Jumaluuksiin. Evolutionaarinen uskonto kuvastaa ihmisen monimutkaista hapuilua totuuden ääreen, pyrkimystä totuuden löytämiseen. Revelaatioon pohjautuva uskonto on nimenomaisesti tuo totuus. Revelaatiokin on kehityksellistä, mutta se on aina edistävää. Revelaatiot ovat kerta kerralta yhä laajempia ja valaisevampia. Revelaatiot eivät kuitenkaan saa olla liian kaukana sen aikakauden ajattelusta, jona ne esitetään. Revelaatiolla on näin ollen aina kosketus evoluutioon. Evolutionaarinen uskonto lepää kokonaan uskon varassa. Revelaatio tuo muassaan sellaisen vakuuttuneisuuden, että se esittää entistä laajemmin totuuksia jumalallisuudesta ja todellisuudesta.

Viidettä aikakautista revelaatiota koskevista erityisistä rajoituksista sanotaan seuraavaa:

Koska maailmanne on yleisesti tietämätön alkulähteistä, jopa fyysisistä alkulähteistä, on osoittautunut viisaaksi antaa aika ajoin ohjausta kosmologian

osalta. — — Ilmoittamista koskevat lait kaahlitsevat meitä suuresti, sillä ne epäävät ansaitsemattoman ja ennenaikaisen tiedon jakamisen. Ilmoitususkonnon osana esitetyn kosmologian kohtalona on hyvin lyhyessä ajassa tapahtuva vanhentuminen. Niinpä tällaisen ilmoituksen tulevat tutkijat tuntevat haukutusista hyläytä jokainen siihen mahdollisesti sisältyvä, aitoa uskonnollista totuuttakin edustava ainesosanen siksi, että he havaitsevat virheitä siinä esitetyissä kosmologioissa heidän niitä päällisin puolin tarkastellessaan.

Ihmiskunnan tulisi ymmärtää, että meitä — — rajoittavat ylempiemme antamat ohjeet hyvin tiukasti. Meillä ei ole vapautta ennakoida tuhannen vuoden kuluessa tehtäviä tieteellisiä löytöjä. — — Olemme sangen hyvin tietoisia siitä, että vaikka tähän ilmoituksellisten esitysten sarjaan sisältyvät historialliset tosiasiat ja uskonnolliset totuudet pysyvät voimassa tulevienkin aikojen kirjallisuudessa, niin samalla monet luonnontieteitä koskevat toteamuksemme tulevat tieteen uusien kehitelmien ja uusien löytöjen seurauksena olemaan tarkistuksen tarpeessa. Näemme jo nyt nämä uudet kehitelmät, mutta meitä on kielletty liittämästä revelatorisiin kirjoituksiimme sellaisia tosiasioita, joita ihminen ei ole vielä löytänyt. Tehtäköön selväksi, etteivät ilmoitukset välttämättä ole henkeytettyjä. Käsillä olevien ilmoitusten sisältämä kosmologia ei ole henkeytettyä. Sitä rajoittaa lu-

omme, joka sallii vain nykyisen tietämyksen koordinoimisen ja lajittelemisen. [1109:2–3]

Lyhyesti sanottuna siis evolutionaarinen uskonto ja revelatorinen uskonto kulkevat rinnakkain ja täydentävät toisiaan. Toinen on vanha ja jäykkä, toinen on uusi ja notkea, mutta uuden ja notkean tulee toimia vanhan ja raihnaisen ehdoilla, muutoin rikotaan evoluution periaatteita, jotka ovat kuitenkin Jumalan säätämiä.

Nojatuolimatka evoluutioon

Osa 1: Pieni katsaus

”Kaikki evoluutiosta”-kirjaan

ELJA SEPPÄNEN-BOLOTINSKI
ESITELMÄ KESÄPÄIVILLÄ 2010

Motto: — edistyvän evoluution tosiasia osoittaa Korkeimman Mielen herruutta. [647:2]

— Seitsenkertainen Jumala toiminnallisesti koordinoi finiittisen evoluution —. Korkein Oleno on suuruniversumievoluution jumaluuskulminaatio — evoluution kattaessa fyysisen evoluution henkeä olevan ytimen ympärillä ja lopulta koittavan hengen herruuden fyysiseen evoluutioon kuuluvien, keskusta ympäröivien ja pyörivien maailmojen suhteen. [1164:4]

Kirjassa *Kaikki evoluutiosta* Helsingin yliopiston elänekologian professori **Hanna Kokko** kertoo, että tutkijan näkökannalta ”evoluutio ei ole mikään voima, joka pyrkisi kohti jotakin korkeampaa kehityksen tasoa”.

Urantia-kirjan mukaa kuitenkin kokonaisuus, mukaan luettuna kaikki elävät organismit, pyrkii kohti täydellisyyttä käyttäen hyväkseen evoluution mekanismeja.

Kaikissa elollisissa olioissa ja olennoissa on synnynnäinen kyky sopeutua ympäristöönsä. Jokaisessa elävässä kasvitai eläinolosuhteissa, jokaisessa elävässä organismissa — aineellisessa tai hengellisessä — on tyydyttämätön kaipuu päästä yhä suurempaan täydellisyyteen ympäristöönsopeutumisessa, organismin mukautumisessa, ja yhä laajempaan elämän tarkoituksen toteutumiseen. Nämä kaikkien elollisten päättymättömät ponnistelut todistavat, että niissä on myötäsyntyinen pyrkimys täydellisyyteen. [737:2]

Lisäksi:

Kasvit ja eläimet eivät milloinkaan lakkaa tekemästä tällaisia mukautumiskokeiluja. Ympäristö muuttuu alati, ja elävät organismit pyrkivät aina mukautumaan näihin koskaan päättymättömiin muutoksiin. [669:7]

Ja lopulta hengellinen evoluutio on oleellista tässä kaikessa:

Jotka pääsevät kosmiseen ykseyteen, jäävät olemaan; jotka eivät tätä päämäärää saavuta, lakkaavat olemasta. [670:2]

Evoluutioprosessi jatkuu tällä planeetalla yhä aktiivisena ja mukautumiseen pyrkivänä. [737:5]

— — ovat — — kehittyviin eläinlajeihin sisältyneet ihmiseen johtavat potentiaalit ehtyneet. [734:2]

Hanna Kokko kertoo lisäksi:

”Evoluutioteorian uranuurtajat Charles Darwin ja Alfred Wallace elivät 1800-luvulla, jolloin geeneistä — ei vielä tiedetty mitään. — he kehittivät teorian, jonka mukaan sopeutumukset syntyvät, koska ympäristössään muita paremmin pärjäävät eliöt lisääntyvät muita nopeammin ja periyttävät hyödylliset ominaisuutensa jälkeläisilleen.”

Elämän alusta pohtii **Kirsi Lehto**, dosentti Turun yliopistolta, seuraavaa:

”[Solu]kalvojen muodostuminen on joka tapauksessa ollut välttämättömyys solullisen elämän alkamiselle, sillä vasta kalvon sisälle sulkeutunut genomin, proteiinisynteesikoneiston ja proteiinien yhdistelmä saattoi kehittyä itsenäiseksi soluksi. Voidaan ajatella, että elämä syntyi varsinaisesti vasta tässä vaiheessa.”

Helsingin Sanomissa julkaistiin 22.5.2010 artikkeli ”Tutkijat loivat tekoelämää tekemällä bakteerin perimän”, jossa todettiin:

”Nyt tehty bakteerisolun on vain osin tekoelämä. Vain sen perimä on keinotekoinen. Solun muut osat ovat edelleen luonnontuotteita.”

On jännittävää seurata pyrkimyksiä kehittää elämää sen valossa, että *Urantia-kirjassa* ollaan eri mieltä kyvystämme ja mahdollisuuksistamme tähän.

Urantian fyysikot ja kemistit tulevat pääsemään yhä pidemmälle kasvi- ja eläinkunnan protoplasmamuotojen ymmärtämisessä, mutta koskaan he eivät pysty tuottamaan eläviä organismeja. — — elämä kumpuaa vain elämästä. [403:6–7]

Kappaleessa ”Lajien synty” filosofian tohtori ja Oulun yliopiston professori **Outi Savolainen** pohtii ihmisen ja simpanssin lajiutumista nykytieteen valossa seuraavasti:

”Ihmisellä ja simpanssilla noin joka sadas genomin ’kirjain’ on erilainen. Eroja on kertynyt siitä asti, kun kehityslinjat erkanivat toisistaan, eli noin kuuden miljoonan vuoden ajan.”

Urantia-kirjassa on sivuilla 695–700 seuraava käsitys ihmisen ja simpanssin lajiutumisesta:

- n. 30 miljoonaa vuotta sitten ilmaantuivat puoliapinoiden esi-isät (Amerikka).
- n. 15 miljoonaa vuotta sitten kehittyivät varsinaisen apinan ja gorillan alkukantaiset lajit (yhteinen kantamuoto). Nämä eivät johtaneet ihmisen sukuhajaan.
- n. 1,5 miljoonaa vuotta sitten vanhemmista pohjoisamerikkalaisista puoliapinalajeista polveu-

tuneista Aasiaan muuttaneista jälkeläisistä ilmaantuivat ihmisen kantanisäkkäät, joista 70. sukupolvessa eriytyivät välinisäkkäät ja sitten kädellisten luokka. Välinisäkkäiden sukuhaara taantui ja syntyivät puoliapinoiden kantamuodot.

- 1 miljoona vuotta sitten kädellisten luokka (edistyvien kädellisten sukuhaara) tuotti kaksi ensimmäistä ihmisolentoa (yhtäkinen mutaatio).

Yhtä aikaa näiden kädelliskaksosten syntymän kanssa syntyi kaksoset toisellekin pariskunnalle – –. Näistä kehityksessä jälkeenyjäneistä kaksosista tuli nykyisten ihmisapinaheimojen perustalaskijat. – – ihminen ja apina ovat sukua toisilleen vain sikäli, että kumpikin polventuu välinisäkkäistä – –. Alemmantasoisen parin kohtaloksi tuli tuottaa nykyistyypiset apinat: paviaanit, simpanssit ja gorillat; korkeammantasoisen pariskunnan kohtalona taas oli jatkaa sitä ylöspäin suuntautunutta haaraa, josta kehittyi lopulta itse ihminen. [706:2–3]

Luvussa ”Ihmisen sapientoitumisesta” **Mikael Fortelius** Helsingin yliopiston Geologian laitokselta kirjoittaa:

”Tarkastelen – – luonnon kiehtovaa ’ihmistymiskoetta’ ja sisarlajiamme neandertalinihmistä. – – Ensimmäinen oman sukumme edustaja Homo habilis ilmestyi maapallol-

le runsaat 2,5 miljoonaa vuotta sitten – –. Homo sapiensin aivojen koko ei ole muuttunut lajin 200 000 vuoden olemassaolon aikana.

Homo neanderthalensis saavutti saman aivojen koon samoihin aikoihin tai ehkä jo hieman aiemmin – –.

Homo sapiens ja Homo neanderthalensis erkanivat toisistaan noin puoli miljoonaa vuotta sitten – –.

Vaikka aivojen koon kasvu näyttää loppuneen, aivojen evoluutio jatkuu.”

Urantia-kirjassa kerrotaan Neandertalin ihmisestä seuraavaa:

– – luoteis-Intian ylämaiden eduskukkuloilla, Badonanin, Andonin pojanpojan pojanpojan, heimojen keskuudessa. – – 850.000 vuotta sitten – – Badonanin heimot aloittivat hävitysodan – – eläimenkaltaisia naapureita vastaan. – – kobentuneen badonanilaisen sukuhaaran jälkeläiset ilmestyivät – – Neandertalin rotuna. [720:2, 6]

(Huom! 500 000 vuotta sitten Intian luoteisylängön badoniittipariskunnalle syntyivät sangik-lapset – kuuden värillisen rodun kantamuoto – jotka erottuivat heimotovereistaan poikkeuksellisen älykkyytensä puolesta.)

”Nykyihminen ja Neandertalin ihminen kohtasivat Euroopassa n. 50 000 vuotta sitten”, kirjoittaa professori Fortelius.

Urantia-kirjan mukaan viidennen (n. 500 000 vuotta sitten) ja kuu-

dennen (n. 250 000 vuotta sitten) jääkauden aikana – – *he* [sangikheimot] *kohtasivat Euroopassa varhaisen ja yhteisen esi-isänsä, Andonin, neandertaalijälkeläiset.* – – *sangik-heimojen sekoittuminen neandertaalilaiskansoihin johti vanhemman rodun välittömään kohenemiseen.* [727:6–7]

Professori Fortelius kirjoittaa:

”Toisin kuin on uskottu, meillä ei ole mainittavaa neandertaliperimää – – lajit/nykyihminen ja Neandertalin ihminen elivät rinnan, mutta eivät risteytyneet.”

Ajatus ei pitäne paikkaansa kaikkein uusimman informaation valossa – *Helsingin Sanomissa* oli kuitenkin 8.5.2010 artikkeli ”Esi-isämme risteytyi neandertalilaisen kanssa”:

”Ei-afrikkalaisessa perimässä on 1–4 % neandertalinihmistä, esimerkiksi ranskalaisissa, han-kiinalaisissa ja Oseanian papualaisissa – –. Neandertalilaiset kuolivat sukupuuttoon 28 000 vuotta sitten.”

Professori **Matti Sintonen** Helsingin yliopiston Filosofian laitokselta pohtii luvussa ”Moraalin evoluutio” seuraavasti mm. altruismin ”ongelmaa”:

”Moraalinormien kehittyminen selitetään evolutiivisen peliteorian avulla – –. Omasta edusta luopuminen tai uhrautuminen voi olla yksilölle tuhoisaa mutta ryhmälle edullista – –.

– – Biologi Robert Trivers on kehittänyt evolutiivisia peliteorian

malleja, esim. hän laati vasta- vuoroisen altruismin teorian, jonka avulla voitiin osoittaa, että lyhytnäköinen oman edun tavoittelu on huonompi strategia kuin pidempiaikainen yhteistyö. Moraalilla voisi siis olla biologinen perusta – –.” Sitten seuraa pohdintaa ”itsekkästä geenistä ja altruismista”.

”Esimerkiksi jälkeläisistä huolehtiminen on evolutiivisesti itsekästä, mutta hoivaamisen psykologisena motiivina voi olla lapsen etu, ei omien geenien leviämisen varmistaminen. Jos luonnonvalinta suosii jälkeläisistä huolehtimista (evolutiivisesti itsekkäistä syistä) ja jos pyyteetön altruismi jälkeläisiä kohtaan motivoi tähän tehokkaammin, altruistinen taipumus valikoituu. Ominaisuus voi olla samaan aikaan evolutiivisesti itsekäs ja psykologisesti altruistinen, eikä tässä ole mitään ristiriitaa.”

Moraalisuus, hyve, kuuluu ihmispersoonallisuuteen synnynnäisesti. – – *hänen moraalisuutensa ja uskonnollisuutensa ovat nimenomaan ne tekijät, jotka erottavat hänet eläinkunnasta.* [192:8]

Evoluutioteoria ei perustu faktoihin

Tieteen tulisi perustua tosiasioihin, jotka voidaan määrittää kokeellisten havaintojen perusteella. Ikävä kyllä nykyinen evoluutioteoria on ristiriidassa havaintojen kanssa. Evoluutioteoria väittää, että lajit syntyvät vähittäisten kumulatiivisten muutosten tuloksena, vaikka havaintojen mukaan lajit syntyvät yhtäkkiesti (*Nature* 463, 2010, s. 349–352). **Darwin** totesi itse, että hänen teoriansa menettää merkityksensä, jos lajit eivät synny vähittäisten kumulatiivisten muutosten seurauksena.

Havaintojen mukaan evoluutio etenee portaittain, kasveihin ja eläimiin yhtäkkiä syntyvien suurien mutaatioiden kautta, joita on vaikea selittää puhtaan sattuman avulla. GPS-navigoinnin lisääminen kännykkään on vastaavanlainen yhtäkinen suuri muutos. On vaikea kuvitella miten GPS olisi voinut ilmaantua sattumalta kännykkään, vaikka kännykkä on äärimmäisen alkeellinen laite esimerkiksi elävään soluun verrattuna. DNA-molekyylien ja solun rakenteiden syntymisen todennäköisyyksiä laskettaessa päädytään miljoonia kertoja maapallon ikää pidempiin ajanjaksoihin.

Fossiilien perusteella evoluutio näyttää edenneen moneen otteeseen umpikujaan ja sukupuuttoon. Tämä on yksi sattumaan uskovien

naturalistien perustelu sille, miksi suunnittelu ei ole voinut olla älykäs. Itse asiassa tämä on kuitenkin todistus älykkäästä suunnittelusta, koska älykäs tieteellinen tutkimus ja teknologia edistyy tismalleen samalla tavalla. Suurin osa ideoista ja tutkimusprojekteista ajautuu umpikujaan. Viisas ihminen (*Homo sapiens*) on aikojen kuluessa hylännyt lukemattoman määrän huonoja ideoita ja teknologiaa ja valinnut paremman vaihtoehdon uusien testien jälkeen.

Maailmasta löytyy uskomaton määrä tuskaa ja epäoikeudenmukaisuutta. Tämäkään ei voi olla todiste älyn puutteesta evoluution suunnittelussa, koska täydellisessä ja oikeudenmukaisessa maailmassa luonnon valinta ei voisi toimia. Ainoastaan tällaisessa epätäydellisessä maailmassa voimme kokea, miltä epätoivo, pelko, rohkeus, rakkaus ja epäitsekkyys tuntuvat. Meillä on suunnaton etuoikeus oppia oman henkilökohtaisen kokemuksen kautta. Kirjaviisauten verrattuna tämä on ylivoimainen tapa omak-sua asioita.

Älykäs suunnittelija olisi helposti voinut tehdä maailmastamme täydellisen. Insinööriäkökulmasta aina samalla lailla toimivan passiivisen robotin tai prosessin kehittäminen on paljon helpompaa kuin epä-

täydellisen, itse oppivan ja älykkään maailman luominen. Virheettömässä maailmassa ihminen ei voisi kuitenkaan auttaa lähimmäistään, kokea kärsimystä ja myötätuntoa sekä tehdä omia virheitä ja oppia niistä kokemuksen kautta. Ainoastaan juuri tällaisessa epätäydellisessä maailmassa ihminen voi tehdä oikeita ja vääriä päätöksiä sekä yrittää aktiivisesti parantaa maailmaa.

Henkiset havainnot ovat yhtä todellisia kuin fyysisetkin havainnot. Voimme löytää sisältämme melkein huomaamattoman portin, joka avaa meille tien olemassaolomme toiseen ulottuvuuteen. Kaikki eivät tätä porttia kuitenkaan halua löytää, mutta sitä huolimatta se on olemassa. Virheellisiä henkisiä havaintoja on tietysti yhtä helppo tehdä kuin virheellisiä fysikaalisia mittauksia, mutta virheet ja huuhaan voi aina tunnistaa tuloksista. Oikeiden henkisten ja fysikaalisten havaintojen perustalle syntyy onnellisia ihmisiä, toimivia koneita ja oikeudenmukainen yhteiskunta.

Tutkimustyössä yhden hyvin toteutetun kokeellisen mittauksen tulos on yleensä lähempänä totuutta kuin tuhannen asiantuntijan mielipide. Sokeaan sattumaan perustavalle evoluutiolle on kuitenkin vaikea löytää kokeellisia todisteita. Siksi on myös vaikeaa uskoa, että ympärillämme oleva upea luonto ja elämä – pienestä atomista suunnat-

tomaan avaruuteen – olisi vain sokean sattuman aikaansaannosta.

Arthur Schopenhauerin kirjan *Taito olla ja pysyä oikeassa* mukaan väittelyssä voi menestyä, vaikka kokeellista faktaa tai loogisia argumentteja ei ole käytettävissä. Esimerkiksi seuraavia keinoja kannattaa kokeilla:

- tee vastustaja naurettavaksi tai tee itse puheena olevasta asiasta vitsi ivan avulla.
- laita vastustajan suuhun sellaisia väitteitä, mitä hän ei ole sanonut ja todista ne vääriksi.
- irrota vastustajan esityksestä lauseita ja liitä ne väärin asiayhteyksiin.
- johda keskustelu kiusallisesta tosiasiasta jollekin sivuraiteelle.

Jostain syystä monet sattumaan uskovat naturalistit ja koulukiusaajat käyttävät tätä tekniikkaa. Varsinkin netissä kirjan ohjeet ovat nimi-merkkien laajassa käytössä. Arvoitetussa kulttuurilehdessä *Aku Ankassa* (6/1954) sokeaan sattumaan uskovalle on annettu osuva nimi höpsisti. Suomalaisessa kouluopetuksessa on höpsismin mentävä aukko, koska koulussa ei opeteta väittelyn periaatteita. Näiden periaatteiden avulla olisi helppo tunnistaa, haluaako keskustelija löytää totuuden vai haluaako hän olla oikeassa. Ne auttavat myös tulkittaessa poliittisten väittelyiden tuloksia. Nykyään taitava puhuja kerää ää-

nestäjien pisteet, vaikka loogiset argumentit puuttuvat.

Kouluopetuksen laadussa on myös parantamisen varaa, jos uskonnon ja biologian opettajien opetuksissa on suuria ristiriitoja. Looginen ihminen ymmärtää, että samaan asiaan ei voi olla kahta erilaista selitystä. Teknologia kehittyä jatkuvasti perustuen uusiin kokeellisiin tuloksiin. Aivan samalla tavalla meidän tulee kehittää jatkuvasti myös omaa uskontoamme ja tiedettämme, jotta ne vastaavat paremmin totuutta ja ovat sopusoinnussa keskenään ja kokeellisten havaintojen kanssa.

Luonnossa evoluutio toimii jatkuvasti, ne lajit jotka eivät sopeudu todellisuuteen, kuolevat pois. Luonnonvalinta toimii oman elämämme alusta loppuun asti. Sattumaan uskova naturalisti muuttuu taivaan pölyksi – oman uskonsa mukaan – ja vilpitön muslimi, kristitty tai hindu jatkaa matkaansa kohti uusia haasteita ja seikkailuja. Ristillä Jeesus ei kysynyt katuvalta ryöväriltä, mihin uskonlahkoon hän kuuluu, vaan sanoi: ”Totisesti minä sanon sinulle tänä päivänä, että tulet joskus olemaan kanssani Paratiisissa”. Eli maailma on itse asiassa hyvin lempeä kaikille ihmisille.

Tiede ei voi olla naturalismin tai uskon peruste, koska se ei pysty todistamaan kumpaakaan. Tästä johtuen ihminen voi tehdä vapaan valinnan uskon ja ateismin välillä.

Ihmisen uskon määrää voidaan arvioida sen perusteella miten hän kohtelee niitä ihmisiä, joista hänelle ei ole hyötyä. Tämä testi kannattaa aloittaa omasta itsestään. Naturalistien tulisi vihdoinkin rehellisesti tunnustaa, että sattuma on evoluution ohjauksessa pelkkä oletus; tai julkistaa ne faktat, jotka todistavat oletuksen oikeaksi.

Antti Roine, Ulvila 27.7.2010

Lähteitä:

Chris Venditti, Andrew Meade & Mark Pagel, Phylogenies reveal new interpretation of speciation and the Red Queen, *Nature* 463, 349–352 (21 January 2010).

Bob Holmes, Accidental origins, *NewScientist*, 13 March 2010, page 30–33.

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin alueella, Malmilla, aivan rautatieaseman vieressä olevassa Malmitalossa, osoite on Ala-Malmintori 1, 00700 Helsinki. Esitelmät ovat lauantaisin klo **13.30–16.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Tervetuloa!

- 25.9.2010** Eija Seppänen-Bolotinski
Aihe Aurinko ja hengellisyys
- 23.10.2010** Seppo Niskanen
Aihe *Urantia-kirjan* opetuksia ja miten ne toteutuvat jokapäiväisessä elämässä
- 13.11.2010** Matti Tossavainen
Aihe Henkilökohtainen uskonto
- 11.12.2010** Riitta Tuori
Aihe Miksi emme voi vaieta *Urantia-kirjan* välittämästä Jeesuksen antamasta tehtävästä?

Seura osallistuu vuonna 2010 seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä lokakuussa 2010

Lukijatapaaminen talvella 21.–23.1.2011

Lautsian lomakeskuksessa

Teema: Jumalan valtakunta sisäisesti meissä

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie , puheenjohtaja	Makaksentie 10, 02750 ESPOO Puh. 050 33 22 739 puheenjohtaja@urantia.fi
Seppo Niskanen , varapuheenjohtaja	UUSIKAUPUNKI Puh. 040 526 8283 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Anja Vuori , rahastonhoitaja	RAUMA Puh. 040 748 4289 rahastonhoitaja@urantia.fi
Hanna Holopainen , jäsenkomitean pj.	TURKU Puh. 040 763 0917 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Pertti Leinonen , julkaisukomitean pj.	ESPOO Puh. 050 041 6336 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kari Kippo , koulutuskomitean pj.	TAMPERE Puh. 050 327 1045 koulutuskomitea-pi@urantia.fi
Eija Seppänen-Bolotinski , konferenssikomitean pj.	VANTAA Puh. 041 534 8283 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli , sähköisen viestinnän komitean pj.	PARAINEN Puh. 050 540 4582 internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdisteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyyntöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pi@urantia.fi

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (helena.juola@fonet.fi), aloittaa syyskauden torstaina 19.8.2010 klo 17.00. Kokoonnumispaikka on Kirjasto 10:n ryhmätyöhuone Helsingin pääpostitalossa. Sen jälkeen kokoonnumme aina torstaisin paritominna viikkoina klo 17–19. Käsittelemme *Urantia-kirjan* IV osaa.

Beträffande svenskspråkig studiegrupp, kontakta:

[Joel o. Eeva Rehnström](mailto:Joel.o.Eeva.Rehnstrom)

tel. 040-8452125 eller 09-2213125.

Vantaa

Opintoryhmän yhteyshenkilönä on *Eija Seppänen-Bolotinski*, puh. 041 534 8283 (klo 16–21) tai (konferenssikomitea-pi@urantia.fi).

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteenin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790

(pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336

(tmi.leinonen@kolumbus.fi).

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714

(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa:
Kari Haavisto, puh. (019) 461 421
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko 2009 klo 18.00–19.30.
Raimo Ala-Hynnä, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Hämeentie 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Makasüinitie 4 as 9, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalevi.krekila@elisanet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kostepe-
ränkatu 2 A 84, 90100 OULU,
puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA,
puh. (02) 822 3043; 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keski-
viikkoina Metsossa. Lisätietoja:
Kari Kippo, puh. (03) 265 4989,
050 327 1045.
(kr.kippo@pp.inet.fi)

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja
Tapio Pulli, Lillbyntie 40, 21610
KIRJALA, puh. (02) 454 4927
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp samman-
kommer på adressen:
Studieförbundet Vuxenskolan,
Hantverkargatan 12, Stockholm.
Tunnelbana: Rådhuset. *Michael
MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364
(mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskustelu-
ryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutari-
nen*, puh. +34 626 792 501.

Kreationismin, eli luomisopin eri suuntauksia

MAARIT HUHTI

ESITELMÄ KESÄPÄIVILLÄ

	IHMINEN	LAJIT	MAAPALLO
KLASSINEN KREATIONISMI	Jumalan luoma	Jumalan luoma Ei makroevoluu- tiota	Alle 10000 vuotta
KIRKKOJEN KREATIONISMI	Jumalan luoma	Jumalan luoma Ei makroevoluu- tiota	Tieteen ajoitus
PROGRESSIIV- NEN KREATIO- NISMI	Jumalan luoma	Luominen ja evo- luutio Ei yhteistä esivan- hempaa	Tieteen ajoitus
ID = ÄLYKÄS SUUNNITTELU	—	Jumalan toiminta jossain vaiheessa	Jumalan toiminnan tulosta
TEISTINEN EVOLUUTIO	Kehittynyt muis- ta kädellisistä	Kehittynyt yhteises- tä esivanhemmasta	Tieteen ajoitus